

de
ECHTE WAARHEID

een schrijfwijze voor een zuiver begrip

Dit schrijven ONZE LEZERS

Verenigd Europa

„Hoewel ik erg kritisch ben aangelegd, heb ik tot nu toe niets ontdekt, wat m'n instemming niet kon hebben; integendeel, uw inzicht in de tekenen der tijden kan ik volkomen delen, vooral dat over de eindphase, uitgedrukt in de profetieën van Daniël over de Europese 10 Statenbond.”

Corn de K., Den Haag

Zekerheid

„Ik ben een zoekend mens — sedert ik uw tijdschrift lees wordt mijn innigste overtuiging bevestigd en aangevuld. De zekerheid die u me schenkt de goede richting te kiezen, is voor mij van onschatbare waarde — wät een gevoel van veiligheid wanneer men zich op vaste grond weet.”

Karel V., Bonheiden (Ant.)

Hippies

„Met veel genoegen heb ik kennis genomen van uw brochure *Hippies, Hervormers of Huichelaars?* De inhoud was verbazingwekkend en gaf me een ander beeld op de gedragingen van de jeugd in deze verziekte wereld. In feite heb ik de brochure ervaren als een dialoog tussen de schrijver en mijzelf. Door het nogmaals lezen ontving ik antwoord op bij mij nog aanwezige vragen.”

H. W., Arnhem

Raadsel

„Hoe ik over uw blad denk? Er zijn veel raadselen voor me. Geloof niet dat ik die probeer op te lossen. Het gratis verspreiden is een raadsel, maar ik ben er niet voor aangenomen dit te ontraadselen. Uw blad is van hoog leerzaam gehalte. Inderdaad keiharde waarheden. Verder wil ik me er nog niet over uitlaten.”

G. D. de J., Den Dolder

- *Leest u nog even door.*

„Ik hoop dat u mij uw prachtig blad ook in de toekomst zal blijven sturen. Verbaasd was ik te bemerken dat het geheel gratis is; toen ik echter uw *Ideale*

wereld van morgen gelezen had, werd het mij duidelijk waaróm. Gelukkig dat iemand in deze wereld nog stelling durft te nemen tegen het slechte in het nieuwe.”

A. B., Dordrecht

- *Beter dan welke andere publicatie van ons laat het boekje De ideale Wereld van morgen u op uitvoerige wijze zien wat de beweegredenen achter onze activiteiten zijn. Als u dit uitvoerig geïllustreerde boekje nog niet mocht bezitten, schrijft u ons dan vandaag nog om uw GRATIS exemplaar.*

De moderne Romeinen

„De inhoud van uw blad getuigt van een diepgaande realiteits- en onderscheidingszin. U zegt niet alleen wat er fout is aan het beeld van deze tijd, maar geeft ook aanwijzingen om tot een gelukkiger leven te komen. De bestaande problemen en verval van waarden in deze tijd worden door uw blad toegeschreven als zijnde het gevolg van de afval van God, waarmee ik het volledig eens kan zijn. Vooral van de frappante vergelijkingen in uw serie *De moderne Romeinen* gaat een frisse adem uit.”

G. F. v. S., Wolphaartsdijk

Dictatoriaal?

„Met veel aandacht lees ik uw artikel en bezin me op ze. Telkens sta ik versteld over het *geloof* dat er uitstraalt. Hoe is het mogelijk dat u zo categoriek en resoluut die opvattingen durft verkondigen? Het is net alsof er geen andere mogelijkheid (waarheid) bestaat, dan de uwe! U zegt dat u die waarheden uit het ene Boek van de waarheid, de BIJBEL, haalt. Is de ‚Bijbel‘ dan het enige en juiste leerboek over het verleden en toekomstige wereldgebeuren? Heeft de ‚Bijbel‘ dan *nooit* gefaald? Of heeft u soms *ooit* gefaald in uw artikelen? Steeds krijg ik de indruk dat u *alleen* de waarheid verkondigt en dat iemand anders z'n mening geen plaats

(Vervolg op pag. 18)

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Januari 1970

3^e jaargang

No. 1

Wereldoplage: 2 136 000

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena, Californië; Watford, Engeland; en Sydney, Australië door Ambassador College. Nederlandse, Franse en Duitse edities: Watford, Engeland; Spaanse editie: Big Sandy, Texas. Copyright © 1969, Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CENTRALE REDACTIE

Dr. Herman L. Hoeh
Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Buitenlandse Redacteuren

Engeland: Raymond F. McNair
Australië: C. Wayne Cole
Zuid-Afrika: Robert Fahey
Duitsland: Frank Schnee
Zwitserland: Colin Wilkins
Filippijnen: Gerald Waterhouse
Zuid-Amerika: Enrique Ruiz

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redacteuren en Medewerkers

Roger Franck
Matthieu Janssen
Jan Ursem
Henri Vandorselaer
Jo van der Wende
Han Wilms

Secretaressen

Charlotte Cordell
Iepke Klarenberg
Gerda Zonneveld

UW ABONNEMENT is door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan:

Ambassador College
Postbus 496
Arnhem, Nederland

Indien elders woonachtig:

Ambassador College
Dutch Department
P. O. Box 1030

Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel *oud* als *nieuw* adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

DE HELE WERELD heeft vandaag een stem nodig, die *vrijuit spreekt*, met volstrekte autoriteit, en de OPLOSSINGEN voor de problemen van de mensheid heeft.

De ECHTE WAARHEID is die stem. De WERELD VAN MORGEN, het wereldomvattende radioprogramma in het Engels, Frans, Duits en Spaans, en de televisie-uitzendingen in Amerika, is die stem.

Maar hoe komt het dat wij de antwoorden weten?

Nieuwsmedia, televisiedocumentaires en boeken geven het nieuws weer en beschrijven de gebreken van deze wereld — wij maken echter de betekenis ervan duidelijk. De ECHTE WAARHEID en De WERELD VAN MORGEN onthullen de oorzaken, geven u de oplossingen, laten weten hoé deze problemen opgelost *zullen* worden.

Maar hoe zijn *wij* aan deze kennis gekomen?

De mensen zijn tegenwoordig verbijs-terd. Ze krijgen te horen dat ze zich moeten aanpassen te leven in een wereld met gebreken en tekortkomingen, waarvoor *geen oplossingen bestaan*. Onrust, ontevredenheid, opstandigheid en geweld nemen steeds ernstiger vormen aan. Het KARDINALE probleem is nu: zal de mensheid dit kunnen overleven?

In al dit zedelijk en sociaal verval geven de mensen lucht aan hun frustraties via de politiek. „Laten we de regeringspartij er uit gooien,” roepen ze... en stemmen op een partij die het niet beter doet.

De mensen sluiten zich aan bij bewegingen — de Studenten voor een Democratische Samenleving, de Radicalen, „Black Power” en Nieuw Links.

In zijn boek *Witness*, zei Whitaker Chambers dat over twee ideologieën recht gesproken werd. Hij zei dat de vormen van menselijke samenlevingen, evenals de mensen zelf, leven volgens wat ze geloven, en sterven wanneer de ideologie sterft. Hij gaf te kennen dat

deze zieke maatschappij een man nodig had die er zóveel vertrouwen in had — in deze zieke maatschappij — dat om haar te verdedigen, hij zelfs bereid was zijn leven ervoor op te offeren. Hij liet uitkomen dat hij die man was. En hij gaf te kennen dat de strijdvraag een test van dat geloof, die ideologie was t.o.v. het andere geloof: het communisme.

De hele geschiedenis is het relaas van de mens die steeds maar het ene onbruikbare en decadente systeem of beschavingspatroon door een ander al even onbruikbaar systeem vervangt.

Tijdens een bepaalde presidentsverkiezing in de VS was er iemand die zei: „God zij dank kunnen *alle twee* de kandidaten niet winnen.”

De ECHTE WAARHEID durft vrijuit *boven* de politiek te spreken. Zij durft het aan, steeds meer miljoenen mensen over de oorzaken *en* de oplossingen die zeker zullen komen, in te lichten. Zij deelt haar miljoenen lezers met volstrekte zekerheid mede dat een wereld van *vrede* — een gelukkige, voorspoedige, vreugdevolle WERELD VAN MORGEN — vlak voor de deur staat! *En dit zijn geen wensdromen!*

Maar hoe zijn wij dit te WETEN gekomen?

Wij zijn van mening dat we onze lezers duidelijk moeten uitleggen hoé wij tot dit BEGRIP gekomen zijn.

Om deze vraag te kunnen beantwoorden is tenminste een minimum aan persoonlijke levensbeschrijving noodzakelijk, want een reeks ongewone omstandigheden en gebeurtenissen bracht mij tot deze kennis op een *geheel andere* wijze dan de normale manier waarop men als vanzelfsprekend dát aanneemt wat men hoort, leest of ziet wat „men” gelooft.

Mijn voorouders emigreerden met William Penn vanuit Engeland naar Amerika, ongeveer een honderd jaar vóór de VS een natie werd.

Ik ben geboren en getogen in Des

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers 2

Persoonlijk 3

De moderne Romeinen 5

In Jezus' naam? 9

Het geheim van een
GELUKKIG GEZIN 12

Uitzendtijden 18

Ingrijpende VERANDERINGEN
in hedendaags
WERELDGEBEUREN 19

Foto: Ambassador College

ONZE OMSLAGFOTO

Een probleem waar heel wat mensen in onze huidige samenleving mee te worstelen hebben, is dat van het vinden van het *juiste evenwicht* in hun dagelijks leven. In ons artikel „Het geheim van een gelukkig gezin”, dat op pagina 12 begint, kunt u drie principes vinden, die, indien toegepast, u in staat zullen stellen nu reeds van dát leven te genieten wat elk gezin in de ideale Wereld van morgen zal leiden!

Moines in de staat Iowa. Mijn ouders waren rechtschapen mensen die op een degelijk voorgeslacht van Kwakers konden bogen. Tegen m'n 18de jaar was ik alle interesse in godsdienst kwijtgeraakt. Ik had journalistiek en de reclamebranche als mijn beroep gekozen.

Van jongsaf had ik een passie voor BEGRIP gehad. Ik wilde altijd het „hoe” en „waarom” van iets weten. Toen ik 5 jaar oud was zei mijn vader dat ik later een jurist zou worden, omdat ik altijd het naadje van de kous wilde weten.

Op ongeveer zestienjarige leeftijd werd ik aangestoken door de ambitie om status in de zakenwereld te verwerven. Na mijn schooluren en buiten mijn gewone studieprogramma begon ik in de openbare bibliotheek van Des Moines werken over filosofie, bedrijfseconomie en biografieën te verslinden. Van toen af besteedde ik mijn avonden aan studie, terwijl andere jongelui vermaak opzochten.

Mijn eerste beroepsopleiding kreeg ik bij uitgevers van kranten en weekbladen. Op 22-jarige leeftijd, geruggesteund door een degelijke algemene ontwikkeling voor die leeftijd, werd ik „Ideeënman” voor de redactie van een vakblad dat toentertijd de grootste oplage in Amerika had. Deze baan vereiste dat ik voortdurend door de VS reisde om kleinhandelaars, functionarissen in de industrie en secretarissen van Kamers van Koophandel te interviewen. Ik was op ideeën uit die met succes in het zakenleven toegepast werden, alsmede ervaringen op het gebied van maatschappelijke ontwikkeling, sociale toestanden en problemen. Deze gegevens maakten het leeuwendeel uit van de artikelen die in dit vakblad verschenen.

Gedurende die periode verrichtte ik baanbrekend werk in het houden van opiniepeilingen die gebaseerd waren op het principe van de wet der waarschijnlijkheidsrekening, door feiten over de zakenwereld en sociale condities te verzamelen en die te analyseren en te classificeren, evenals problemen en opinies van honderden mensen van alle standen.

Later, gedurende de zeven jaar dat ik mijn eigen zaak in Chicago had, en nadien aan de Westkust van de VS, ging

ik verder met opiniepeilingen op commerciële basis te houden. Deze opiniepeilingen waren een voorloper van de enquêtes die tegenwoordig overal door organisaties in de VS (Gallup-polls) en andere sociologische instellingen gehouden worden.

Gedurende deze jaren die aan het houden van enquêtes besteed werden, werden de moeilijkheden, toestanden en problemen van de moderne maatschappij mij op pijnlijke wijze duidelijk. Ik leerde *mensen* kennen — van alle klassen en standen. Ik vergaarde en classificeerde de FEITEN.

Die lieten me zien WAT er gaande was — maar niet het WAAROM.

Het werd mij op onrustbarende wijze duidelijk dat we in een ernstig-zieke wereld wonen. Het was een ontstellende ontgoocheling voor me te leren dat diegenen die „succes” in het leven hadden, zelden gelukkig waren. Hun portefeuilles waren vol, maar hun levens waren leeg. Ik ontwikkelde een brandend verlangen om het „Waarom” hiervan te doorgronden. Niet alleen waren de gewone mensen in het „land van overvloed” Amerika vol onrusten ontevredenheid, maar er waren ook vele miljoenen mensen over de hele wereld die in een jammerlijke toestand van ellende, ziekte, onwetendheid, armoede, vuiligheid en drek leefden. Maar WAAROM?

WAAROM al deze onrust, ontevredenheid, armoede en dit lijden in de wereld? WAAROM oorlogen? WAAROM geen vrede? Dit bracht me tot NADENKEN! En zo zou het met *iedereen* moeten zijn!

Niemand had de antwoorden. De wetenschap had ze nooit gegeven. De zakenwereld, handel en industrie waren steeds achter meer winst aan, *niet* de oplossingen voor de gebreken en tekortkomingen der mensheid. De godsdienst had volkomen gefaald dit een betere wereld te maken. Regeringen, die tot taak hadden het welzijn van hun onderdanen te verbeteren, hadden nooit de juiste weg gevonden. Het onderwijsstelsel leverde niet de toekomstige leiders die het *begrip* of de bekwaamheid bezaten, een eind aan tweedracht, verraad en lijden te maken.

Toen, in de herfst van 1926, toen ik 34 jaar oud was, kreeg ik een ontstel-

lende schok toen mijn vrouw een leer aannam die nieuw en vreemd voor me was, en me daarom als een excentriek godsdienst voorkwam. En ik had altijd gestreefd naar gezond *evenwicht*, in gedachten en in levenswijze. Zij beweerde dat zij deze leer in de Bijbel gevonden had. Alhoewel ik alle interesse voor godsdienst sinds lange tijd had laten sluimeren, was ik als kind in het traditionele christelijke geloof opgevoed. En ik wist met zekerheid dat wat zij beweerde gevonden te hebben, in strijd was met wat ik in mijn kinderjaren geleerd had. En daarom, zo nam ik aan, moest het in strijd met de leer van de Bijbel zijn.

Argumenten konden haar niet van haar gedachten afbrengen. Aangezien we beiden geloofden dat het huwelijk van kracht bleef „tot de dood ons zou scheiden”, was echtscheiding geen geschikte oplossing. Daar ik het meningsverschil niet op enige andere manier kon oplossen, begon ik intensief de Bijbel en andere oorspronkelijke werken over dit bepaalde onderwerp te bestuderen.

Maar ik was me er van bewust dat over 't algemeen genomen, de wetenschap en het „verlicht” onderwijs het „Boek dat niemand kent”, zoals publiciteitsman Bruce Barton het eens genoemd had, zo goed als verbannen had naar de verste uithoeken van een sinds lang gestorven en vergeten bijgeloof en middeleeuwse onwetendheid. Evolutionisme was het algemeen verspreide opvoedkundig en wetenschappelijk begrip waarlangs alle kennis en waarheid te beschikking kwam.

Meteen al kwam ik voor de vraag te staan: „Bestaat God?”

Diep in mijn onderbewustzijn had ik het bestaan van God door het onderwijs dat ik in mijn kinderjaren genoten had, voor waar aangenomen. Maar deze veronderstelling kwam zelden of nooit aan het geestelijk oppervlak van een actief geloof. Ik zag nu in dat het een „veronderstelling” was, als iets vanzelfsprekends aangenomen, zonder twijfel of bewijs, omdat ik het als kind gehoord en gelezen had en het mij zo onderwezen was.

Alvorens ik enig geloof kon hechten aan dit Boek dat nu in het geding was

(Vervolg op pagina 17)

De MODERNE ROMEINEN

Amerika is, ondanks haar ontzagwekkende militaire macht, in verwarring omtrent haar doelstellingen. Het recente „Vietnam Moratorium” bewijst dit. Ook Englands zon is ondergegaan. Wat was de aanleiding van het kwijnen van de macht en het prestige van deze twee Engelssprekende machten? Dit vierde artikel in onze serie geeft de verklaring.

door Garner Ted Armstrong en Gene H. Hogberg

HET GROTE nieuws van de toekomst zou weleens het verval en de uiteindelijke ondergang van Engeland en de Verenigde Staten kunnen zijn. En mogelijk leest u nú reeds dat kopnieuws — zonder te begrijpen wát u leest!

Hoeveel mensen zijn zich bewust van de volle betekenis van de „Vietnam-moratoria” die in Amerika gehouden zijn?

We hebben de krantekoppen gelezen. We hebben de meningsverschillen aangehoord. Maar heeft men het ware gewicht van deze gebeurtenissen werkelijk ingezien?

Grondbeginselen van nationale macht

Waarom zijn bepaalde volken groot? Waarom hebben bepaalde naties respect en bewondering afgedwongen en soms de afgunst en jaloezie gewekt van de rest van de wereld voor hun leiderschap, hun produktiviteit — terwijl andere naties stagneerden en zelfs achteruitgingen?

Waarom zijn sommige naties sterk en andere zwak? En niet alleen in de militaire betekenis van een groot permanent leger of van een strategische geografische ligging, maar in de algemene betekenis van een rijke, overvloedige

economie, het bezit aan grondstoffen, industrieel vermogen, vindingrijkheid, vernuft, scheppend vermogen, de natuurlijke aanleg der bevolking, goede gezondheid en een cultureel erfdeel.

Wat is het belangrijkste element van nationale macht?

U kunt het geloven of niet, het is géén der bovengenoemde elementen. Ontegenzeggelijk zijn het belangrijke aspecten van nationale macht. Maar de grootste factor die élk volk groot maakt — die als een katalysator voor alle andere elementen werkt — is verloren gegaan, over het hoofd gezien en vergeten in deze moderne materialistische eeuw.

Deze sleutelfactor is het *nationale karakter* — het gecombineerde karakter van de mensen die samen de staat vormen.

Het karakter van het oude Rome

Sterk, vibrerend, moreel karakter was de fundamentele stut waarop de vroegste Romeinse samenleving rustte.

Rome werd niet in de eerste plaats geschraagd door haar befaamde legioenen, haar doeltreffend gebruik van militaire macht, maar door het karakter van haar burgers.

„Allereerst bevond zich zo te zeggen aan de basis van de Romeinse samenleving het gezin, dat de kerneenheid

ervan vormde . . . Het belangrijkste element van deze gezinsgroep was het gezag van de vader . . .

„De invloed die deze groep [de gezinseenheid] op de geschiedenis en het lot van Rome uitoefende valt moeilijk te overschatten. Het was de wieg van enkele prachtige deugden die de Romeinen in het begin bezaten en die zoveel tot de kracht en de grootheid van Rome bijdroegen en meehielpen haar de heerschappij over de wereld te geven.” (*Rome: Its Rise and Fall*, door Myers, blz. 11, 12, 15.)

Maar geleidelijk aan begon het gezin te verbrokkelen, zoals we in Deel I van deze serie in detail aangetoond hebben.

De traditionele deugden van eerlijkheid, spaarzaamheid, vaderlandsliefde — nu ze niet langer in het gezin aangekweekt en onderhouden werden — verwelkten. Uiteindelijk richtten de tweevoudige economische euvels van inflatie en een tot confiscatie leidende belasting de economie van Rome te gronde. De instandhouding van een reusachtig militair apparaat plus een overbezette bureaucratie verteerden een groot deel van de Romeinse „belastingcenten.”

Met inflatie en de hoge kosten van levensonderhoud begonnen werkeloosheid en sociale voorzieningen gepaard te

MODERNE ROMEINEN

gaan. Dit leidde na verloop van tijd tot de bedenkelijke tonelen van de Romeinse spelen, sportwedstrijden en vermaak zonder eind om een ongedurige bevolking rustig te houden. De betekenis hiervan werd in Deel III duidelijk gemaakt.

Een onopgemerkte factor

De geschiedenis laat tevens zien dat door de verslechterende toestanden in het land, het merendeel der nakomelingen van de oorspronkelijke Romeinse families uiteindelijk van het Italiaanse schiereiland naar meer afgelegen gewesten van het keizerrijk wegvluchtten.

„... de inheemse bevolking nam af. Het in verval raken van de landbouw... dreef vele boeren naar de steden waar ze, omdat ze niet geneigd waren in de handel te gaan, tot werkloosheid en armoede verzonken en waar ze in hun streven om een hoge levensstandaard op te houden, niet in staat waren de kosten voor de opvoeding van hun kinderen te dragen. Velen van deze vrijgeboren Latijnen waren zo arm dat ze dikwijls klaagden dat de buitenlandse slaven veel beter af waren dan zij — en dat wáren ze ook. Tegelijkertijd werden velen verleid naar de koloniën overzee te emigreren die door Julius Caesar en Augustus gesticht waren. Velen gingen weg om de provincies te romaniseren, terwijl in het moederland de samenleving langzamerhand oosters van aard werd... Zo maakte de Romein in Italië dus ruimte voor de Oosterling, terwijl hij zichzelf in de [veroverde] provincies vestigde.” (*Freedmen in the Early Roman Empire*, blz. 200-202.)

Het waren de nakomelingen van vrijgemaakte slaven die nu politieke machtsposities in het vaderland gingen innemen. Deze mensen — grotendeels uit het gebied van het Midden-Oosten rond Syrië afkomstig — waren van geheel ándere afkomst en instelling. De invloed die de rasverandering in het Romeinse stamland heeft uitgeoefend is

niet helemaal door geschiedschrijvers begrepen geworden.

De „nieuwe Romeinen” waren inderdaad verschillend. Ze „kwamen niet van Romeinse bodem, hun herinneringen en genegenheden lagen elders... Terwijl staatslieden en leidende figuren zich uitputten in pogingen wat er nog van de oude bezieling en oude gewoontes over was te behouden, heerste er onder die bevolgingsklassen die voortdurend door de slavenklasse aangevuld werd, een onophoudelijke werking om dit van benedenaf te niet te doen (*Historians' History of the World*, deel 6, blz. 365.)

Professor T. Frank schreef in een artikel in de *American Historical Review* van juli 1916, deel 21, blz. 705: „Dit oostersworden van de Romeinse bevolking is voor de meer uitgebreide vraag waarom de geest en daden van het Romeinse keizerrijk totaal verschillend zijn van die van de republiek, van grotere betekenis dan er gewoonlijk aan toegekend wordt.”

Met deze geleidelijke maar grondige verandering in aard en samenstelling der bevolking ging ook een ernstige achteruitgang in vaderlandsliefde en nationaal gevoel gepaard. De vrijgemaakte slaven hadden per slot van rekening weinig achting voor de oude Romeinse tradities en haar culturele nalatenschap.

„... zelfs voordat de grenzen van het Romeinse Rijk tot hun grootste omvang vooruit geschoven waren, was de militaire geest die de eerste Romeinen had bezielde, uitgedoofd en alle enthousiasme voor het militaire leven en de militaire deugden verloren gegaan.

„Onder het latere keizerrijk werd het dienen in het leger zo impopulair en zelfs gehaat, dat velen de vingers van hun rechterhand afsneden om aan de militaire dienst te ontkomen... ”

„Het keizerrijk bestond uit honderden steden; maar de burgers uit deze steden stelden, op enkele uitzonderingen na, *eer noch belangstelling in rijkszaken*... De mannen waren niet langer bereid óf voor hun stad óf voor het rijk te sterven of te leven.

„Het was dit gemis aan geestelijke banden die de steden en gemeenschappen van een rijk tot een levend verband samenbinden, waarvan de staatsman-

historicus Guizot beweert dat het de hoofdoorzaak van haar ontbinding was. Het viel uiteen onder de eerste aanvalen van de barbaren.” (*Rome: Its Rise and Fall*, door Myers, blz. 449, 451, 452.)

Het formidabele leger van het Keizerrijk kon Rome, dat als door een kanker van binnenuit was weggevreten, niet redden.

De uiteindelijke omverwerping van de keizerlijke regering werd in feite bewerkstelligd door muitende Romeinse legioenen, waarvan de soldaten uit naburige „barbaarse” volkeren aangeworven waren.

Rome was, ten tijde van haar ondergang, niet hetzelfde Rome als aan het begin van de Republiek, noch in de rassamenstelling van haar bevolking, noch wat haar idealen of haar nationale volksaard betreft.

De conclusie die we uit dit alles kunnen trekken is dat naties van karakter kunnen veranderen — en radicaal! En gewoonlijk zijn de veranderingen niet ten goede!

Ook de VS en Engeland zijn veranderd

Geen twee volken van onze tijd hebben in de laatste jaren zo'n radicale verandering in hun nationale karakter en idealen ondergaan als de Britten en Amerikanen.

In zijn nieuw boek, *Decline and Fall? — Britain's Crisis in the Sixties*, zet de auteur Paul Einzig duidelijk uiteen wat de werkelijke oorzaak voor Englands verval als een wereldmacht was:

„Englands waardevolste bezit is altijd het karakter van haar bevolking geweest... Die heeft, of had tot voor kort, evenveel burgerzin aan de dag gelegd als welk ander volk ook, en zelfs in grotere mate dan de meeste andere naties... ”

„Wat is de hoofdoorzaak geweest voor Englands verval?... De schrijver betreurt het te moeten zeggen dat het antwoord de verwording van sommige van die Britse karaktereigenschappen is die verantwoordelijk waren geweest voor het bereiken van Englands grootheid... ”

„Het [Britse] Rijk werd opgebouwd

en in stand gehouden door de toewijding van het Britse volk aan de zaak van hun land. Deze toewijding schijnt tot het nulpunt gedaald te zijn. Iedereen, of in elk geval de overgrote meerderheid, leeft nu voor zichzelf en zichzelf alleen" (blz. 16, 28, 29).

Eénig stelt dan de vraag: „Wat is er met de ‚Spirit of Dunkirk’ gebeurd?”

„Zonder die geest,” zegt hij, „had Engeland niet als een onafhankelijke natie kunnen voortbestaan. Als de mannen die bij de vliegtuigproductie waren ingeschakeld, langzamer gewerkt zouden hebben om meer overuren betaald te krijgen, of als ze voor het minste geringste met wilde stakingen waren begonnen, of als ze zich verzet zouden hebben tegen maatregelen gericht op produktieverhoging of mankrachtbesparing, dan had de R.A.F. onmogelijk voorzien kunnen worden van de extra Spitfires die hen in staat stelden om net op het kantje af de Slag om Engeland te winnen.

„Helaas is vandaag het gedrag dat in 1940 een uitzondering was, regel geworden, terwijl de houding die in 1940 regel was nu een zeldzame uitzondering is geworden. Bijna alle groepen in de samenleving zijn er nu veel meer in geïnteresseerd zichzelf van immuniteit tegen de opofferingen die de toestand eist te verzekeren . . .

„Iedereen, of bijna iedereen, probeert zoveel mogelijk uit de samenleving te halen en de samenleving zo weinig mogelijk terug te geven. Indien aan de achteruitgang van het Engels karakter geen halt wordt toegeroepen, dan zou het kunnen zijn dat het punt waarop terugkeer nog mogelijk zou zijn geweest, gepasseerd wordt" (blz. 6, 7, 11).

Je vraagt je zelfs af of dit punt niet reeds gepasseerd is.

De ondergang van het Amerikaanse karakter

En hoe staat het met de Verenigde Staten — met háár nationaal karakter?

Het is een onloochenbaar feit dat het een natie is met een steeds slechter wordend karakter, een natie die de wereld in veel kwaad en slechtheid voorgaat, een natie die haar weg is kwijtgeraakt, die afgezien van een vasthouden aan wat het bezit, geen ander verheven, transcendentiaal doelwit meer voor ogen heeft.

Amerika gaat de wereld voor met treurige staaltjes van gezinsleven. Het staat voorop in de wereld ten opzichte van echtscheidingen, ontwrichte gezinnen en losbandigheid van de jeugd.

Het leidt de wereld in het kweken van een ontgoochelde, zich afzonderende, opstandige, door en door afkerige, geïsoleerde, door nuttelosheid bevangen generatie van jonge mensen.

Het gaat de wereld voor in misdadigheid. Het is onbetwist verreweg nummer één wat een door misdaad gekweld land betreft. Het staat helemaal vooraan. Geen enkel land kan het evenaren.

Jaren geleden zei het hoofd van de F.B.I., J. Edgar Hoover, dat Amerika zich tegenover de tweevoudige vijand van misdaad en communisme geplaatst zag. Misdaad en moreel verval verteren Amerika van binnenuit en het communisme staat klaar om de resten bijeen te rapen.

De meeste mensen hebben er nooit zo op deze manier over gedacht, maar het communisme is nooit — behalve gedurende tijden van oorlog of de nasleep van een oorlog — in staat geweest een maatschappij waar weinig of geen corruptie of moreel verval was, omver te werpen.

Het communisme is een politieke macht die teert op in verval rakende sociale stelsels. Het werkt als een politieke kanker. Het werpt regeringen omver, infiltreert en zaait onrust in alle potentiële andersdenkende groeperingen en leidt zelfs mensen der nieuwsmedia om de tuin.

De „Vietnam-moratoria” zouden Amerika een waardevolle les geleerd moeten hebben.

Als Amerika vasthoudt aan haar koers naar zelfvernietiging, dan kan geen reusachtig leger, geen defensiebegroting van \$80 miljard per jaar hen redden.

Zij worden hun eigen vijanden

Amerika — dat eens binnen zijn grenzen een vredig land was — gaat de wereld voor in ongeregelheden. Aan de oorzaak wordt over het algemeen geen aandacht geschonken en alleen de gevolgen worden behandeld.

Vanaf augustus 1965 werden de troepen van de National Guard 268 keer

opgeroepen om ongeregelheden de kop in te drukken.

Dit schokkende cijfer werd ons onlangs door Generaal-Majoor Glen C. Ames gegeven, de bevelvoerende generaal van de National Guard in de staat Californië.

Toen hij geïnterviewed werd op het televisieprogramma van *De WERELD VAN MORGEN*, deelde Generaal Ames verder mee dat als volledige cijfers bekend zouden zijn, het best mogelijk is dat er in de laatste vier jaar binnen de Verenigde Staten evenveel troepen betrokken waren in het onderdrukken van binnenlandse rustverstoringen als er in Vietnam op enig willekeurig tijdstip direct tegenover de vijand gestaan hebben.

Hoewel het paradoxaal klinkt, zijn de Amerikanen hun eigen vijanden aan het worden. Hetzelfde gebeurde in Rome. Dr. Robert Strausz-Hupé, analist in de politieke wetenschappen, schrijft: „Tegen het begin van de derde eeuw waren de grote en kleinere steden van Rome onveilige oorden geworden . . . De annalen van Rome maken melding van de toename van onlusten, waarvan sommigen in grote branden culmineerden die hele steden verwoestten.” (*Los Angeles Herald-Examiner*, 9 februari, 1969.)

Gevraagd: karakter

Amerika is verdeeld, gefrustreerd en verward. De furore over het recente Vietnam-moratorium is hiervan een sprekend voorbeeld.

Amerika heeft niet langer een sterk, duidelijk-omlijnd nationaal karakter.

Goed karakter manifesteert zich op manieren die niet alleen nuttig zijn voor de enkeling, maar die ook andere mensen en de natie als geheel ten goede komen.

Goed karakter is gebaseerd op zelfopoffering, op werk en opbouw, op toewijding aan hoge nationale bestemmingen en doeleinden. Het is niet zelfzuchtig. Het zoekt zichzelf niet. Het is niet zelfbespiegelend en naar binnen gekeerd.

Het gaat in de eerste plaats naar anderen uit. Maar in plaats dáárvan is Amerika een natie die zegt, „doe waar je zin in hebt”, zonder jezelf af, drijf langzaam weg van de massa, neem de filosofie van rond te hangen aan, pluk een

sprietje, en staar naar het weg-ebbende getij.

Het is een volk zonder transcendentale, nationale doeleinden, onzeker welke kant op te gaan of in welke richting het hóórt te gaan. Er is geen enkel nationaal doel waar alle mensen zich als één man aan kunnen geven en door verbonden weten.

Zelfs de opmerkelijke prestatie een Amerikaanse vlag op de vreemde maanbodem te planten is niet in staat om hen bijzonder lang geestdriftig te doen zijn.

Geen wil om te vechten

Amerika bezit schijnbaar niet langer de wil om tegen een vijand te vechten die vastbesloten is hen ten val te brengen.

Dit feit werd nog eens heel duidelijk gemaakt door wat Anatoly Koesnetsow, een populaire Russische schrijver die kortgeleden overliep toen hij Groot Brittannië bezocht, te zeggen had.

De 39-jarige schrijver stond gedurende verscheidene jaren in nauw contact met Sowjetleiders. Als lid van het redactionele bestuur van het Sowjet-tijdschrift *Yunost*, dat een oplage heeft van meer dan twee miljoen, woonde Koesnetsow vergaderingen op hoog niveau bij van ontwerpers van de buitenlandse politiek van het Kremlin.

„Het uiteindelijke doel van de buitenlandse politiek van de huidige Sowjetleiders is de wereld te beheersen,” vertelde Koesnetsow aan ambtenaren van de Britse Geheime Dienst gedurende een ondervragingszitting. „En ze zijn het er allen over eens dat de VS de enige natie is die hen kan weerhouden dat doel tijdens hun leven te bereiken.”

In discussies op hoog niveau over de oorlog in Vietnam zei Koesnetsow dat Sowjetfunctionarissen er de nadruk op leggen dat het in het belang van de Sowjet-Unie is, wanneer de VS in Vietnam ontmoedigd raakt. Ze zijn er op uit de wil van het Amerikaanse volk te breken om in de toekomst communistisch geleide oproeren elders te weerstaan. De Sowjets hopen dat de VS zich uit Vietnam zal terugtrekken — en zodoende een nederlaag zal lijden in het gezicht van een zekere overwinning — en nooit meer ergens anders een communistische machtsovername zal durven weerstaan.

Dat is de reden waarom de leiders in het Kremlin zoveel belangstelling tonen voor de groeiende anti-oorloggevoelens in de VS. Het Sowjet nieuwsagentschap Tass prees het „Oorlogsmoratorium” van 15 oktober als de „grootste vredesmanifestatie” in de geschiedenis der VS.

Koesnetsow bevestigde verder wat veel militaire leiders der VS reeds lange tijd hebben beweerd: dat Rusland als de grootste militaire leverancier van Noord-Vietnam de oorlog vandaag zou kunnen beëindigen als ze dat zou willen, door het bevoorraden van Hanoi te stoppen.

Ondanks dit bewijsmateriaal wijst een groeiend aantal Amerikanen de dreiging van het communisme blijkbaar van de hand. Zelfs het gedocumenteerde bewijs van communistische invloed in zekere radicale jeugdorganisaties veroorzaakt nagenoeg geen ongerustheid of wordt als louter propaganda afgewezen.

Correspondenten van *De ECHTE WAARHEID* die aanwezig waren bij een langdurige demonstratie op „Moratorium Day” in Los Angeles werden door één ding getroffen: ondanks de hartstochtelijke pleidooien voor vrede was er onder degenen die de demonstratie bijwoonden nagenoeg geen nationaal bewustzijn te bespeuren. De toespraken waren allemaal naar binnen gericht — „Stop de oorlog, breng onze jongens nú thuis — trek onmiddellijk terug, ongeacht de prijs” — het „partijbeleid” van de communistische infiltranten.

Wat de prijs — de enorme prijs — om zich in het gezicht van de vijand terug te trekken aan mensenlevens en voor Amerika's imago en gezag in de wereld zou betekenen werd over 't hoofd gezien of van geen belang geacht.

Amerikanen hebben de mentaliteit van te willen winnen verloren. En in een wereld van wedijverende machten en supermachten is men óf winnaar — óf verliezer.

„Slapheid en gemakzucht”

Loyaliteit en toewijding en opoffering zullen uiteindelijk een natie stabiel en krachtiger maken dan de miljarden en nog eens miljarden dollars in hulp aan het buitenland en regeringssteun die ooit in de geschiedenis aan volken werden weggegeven, omdat ware

ationale kracht ontwikkeld wordt in het karakter van haar bevolking.

In zijn „State of the Union” boodschap in januari 1960 sprak de toenmalige President, Dwight Eisenhower, deze treffende woorden uit:

„Een rijke natie kan voor een tijd, zonder merkbaar nadeel voor zichzelf, een gedragslijn van gemakzucht volgen door als haar enig doel het materiële gemak en comfort van haar eigen burgers te kiezen. Maar de haat die het zich op de hals zal halen, de isolatie waarin het zal vervallen, en de interne morele en fysieke slapheid die erdoor zullen ontstaan zullen het op de lange duur in onheil storten.

„Amerika is niet door slapheid en gemakzucht groot geworden,” vervolgde hij. „Haar wonderbaarlijke vooruitgang en succes vloeien voort uit andere eigenschappen, die veel meer waardevol en degelijk zijn. En dat waren,” zei hij, „trouw aan principes en methoden die bestendig zijn met onze godsdienstige filosofie, die van voldoening te schepden in hard werk, de bereidheid voor een waardige zaak offers te brengen de moed om elke uitdaging aan onze vooruitgang te weerstaan, de intellectuele eerlijkheid en het vermogen het rechte pad van wat goed voor ons is te onderkennen.”

President Eisenhower werd beschouwd als een man die uit degelijk hout was gesneden — een man met een zekere mate van goed karakter. De mensen konden het aanvoelen, of ze nu vóór hem stemden of niet. En toen hij stierf werd hij door het volk geëerd.

Arthur F. Burns, de voorzitter van de Federal Reserve Board, zei onlangs: „Ons probleem is niet het bruto nationale produkt dat nu tussen twee haakjes een jaarlijks bedrag van meer dan \$900 000 000 000 per jaar belooft.”

Maar hij zei: „Het karakter van het leven in dit land is achteruitgegaan. Het merendeel van ons werkt nog hard, maar een nogal grote minderheid — en ik vrees een groeiende minderheid — heeft het vertrouwen in onze instellingen verloren!”

Hij noemde daarna het gezin — het hoge echtscheidingscijfer en het groeiende aantal onwettige geboortes. Hij

(Vervolg op pagina 16)

Noord-Ierland (Ulster): tijdens de afgelopen zomer trokken scherp tegen elkaar gestelde religieuze groeperingen de straat op om in bloedige ongeregelde heden met de politie en het leger slaags te raken. Katholieken en Protestanten vochten het uit met stenen, benzinebommen, stokken, vuisten — en zelfs met vuurwapens. Gebeurde het allemaal . . .

IN JEZUS' NAAM?

„Laat zo uw licht schijnen opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemel is, u verheerlijken“ (Matthéüs 5:16)

„Maar ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen . . .“ (Matthéüs 5:44).

„Wees vriendelijk jegens uw tegenpartij, tijdig, terwijl gij nog met hem onderweg zijt, opdat uw tegenpartij u niet aan de rechter overlevere en de rechter aan zijn dienaar en gij in de gevangenis wordt geworpen“ (Matthéüs 5:25).

men voor de mensen,
erken zien en
emelen is,
éüs 5:16).

**„Maar ik zeg u, geen weerstand te bieden aan
het onrecht, doch als iemand u op de rechter-
wang slaat, keer hem dan ook de andere toe“
(Matthéüs 5:39).**

Alle uitspraken afkomstig uit de „Bergrede“ van Christus.

HET GEHEIM VAN EEN

gelukkig gezin

Waarom mislukken gezinnen? Waardoor raken tieners verward in verdovende middelen, verboden sex en andere situaties, die hun leven ruïneren? Hier vindt u DRIE belangrijke methodes om te voorkomen dat zo'n tragedie zich in UW gezin zal voordoen.

door Dr. Eugene M. Walter en A. B. Billingsley

DE MOEDER zat uit het raam van haar voorkamer te kijken. Het was laat in de avond en de buurt was rustig. Op straat was al geruime tijd niets bijzonders gebeurd. En toch zat de moeder gespannen te turen en te luisteren in afwachting van het vertrouwde geluid van het thuiskomen van haar drie kinderen.

Terwijl ze, haar betraande ogen zo nu en dan afvegend, over de gebeurtenissen die in haar leven hadden plaats gevonden moeizaam zat na te denken, vroeg ze zich af waarin ze tekort was geschoten.

Enkele maanden geleden was haar gezin nog compleet. Maar toen was haar oudste zoon — een jongen van een jaar of vijftien — van huis weggevloden. En maar een paar dagen geleden waren haar dochter en haar andere zoon, beiden nog maar nauwelijks in de tienerjaren, ook van huis weggevloden.

Tot overmaat van ramp hadden ze de spaarcenten van het gezin — een paar honderd gulden — gestolen. Nu zou de opwindende vakantie, waar ze zich zo lang op verheugd hadden, niet doorgaan.

Waar waren haar kinderen in deze vijandige, niets ontziende wereld? Waren ze veilig? Wat zou er met hen gaan gebeuren, als het geld op was — of gestolen werd?

Terwijl tranen over haar wangen stroomden en haar lichaam begon te schokken van het snikken, riep ze uit: „Waar heb ik toch gefaald?”

Nog een droevig-maar-waar verhaal

Een honderd kilometer verder zaten een andere vader en moeder in de eenzaamheid van hun huis — zoals zij vele malen voordien gedaan hadden — te overpeinzen, waar ze met hun kinderen tekort geschoten waren.

Hun enige zoon zat voor een straf van misschien wel 42 jaar in de gevangenis wegens medeplichtigheid aan moord en ontvoering. Hij zou wegens goed gedrag in de nabije toekomst kans op vrijlating hebben gehad, maar in de gevangenis raakt hij voortdurend in moeilijkheden. De ouders hebben erg weinig geld. En omdat de gevangenis waar hun zoon zit vele kilometers van hen vandaan is, hebben ze maar zelden gelegenheid hem te bezoeken.

Hun dochter trouwde een jongeman die momenteel in Vietnam is. Vóór zijn overplaatsing waren ze gescheiden en hun dochter kwam met haar twee kleine kinderen naar haar ouders terug. En alsof dit nog niet genoeg was, stonden de ouders onlangs versteld toen ze hoorden dat hun dochter wéér in verwachting was.

Omdat de gezondheid van de moeder snel achteruit is gegaan, moet de vader voor de hele ellendige boel opdraaien — inclusief de opvoeding van de kinderen van zijn dochter.

Slechts een paar dagen daarvoor hadden twee ambtenaren, die een onderhoud met de vader hadden, gevraagd:

„Hoe stond u gedurende hun groei-periode tegenover uw kinderen? Werd er genegenheid getoond? Heerste er een goede verstandhouding in het gezin?”

De vader antwoordde bitter: „Neen, zo iets is er nooit geweest. Mijn vrouw en ik wisten niets van het opvoeden van kinderen af.”

Duizenden van zulke gevallen

Zijn deze twee ware verhalen slechts op zichzelf staande gevallen? Zeldzame gebeurtenissen, of ongewone omstandigheden?

Helemaal niet!

Tallose duizenden mensen zijn nu, op dit ogenblik, over de lengte en breedte van vele landen rond de aardbol, hiervan levende voorbeelden. U kent persoonlijk, als u er bij stilstaat, waarschijnlijk verscheidene van zulke gevallen. Het is zelfs heel goed mogelijk dat uw eigen gezin zo'n voorbeeld is.

Maar waarom? Hoe komt het dat gezinnen uitéenvallen? Wat is er verkeerd gegaan zodat dergelijke droeve situaties het gevolg waren? Bestaat er een oorzaak?

Er is een oorzaak voor elk gevolg — een reden voor elk resultaat. Er bestaan heel bepaalde redenen waarom sommige gezinnen falen, en waarom andere gezinnen succesvol en gelukkig zijn.

Dit ene korte artikel brengt drie grondprincipes van vitaal belang naar voren, die de ruggegraat vormen van

een stabiel en gelukkig gezin. Hier zijn ze.

I. Geef uzelf aan uw gezin.

„Onze ouders hebben nooit tijd voor ons”, zei een tiener, die kortgeleden geïnterviewd werd tijdens een uitzending van het Engelse radioprogramma, *De WERELD VAN MORGEN*. „Ze zijn altijd te druk bezig met dingen, die zij prettig vinden.”

Hoe tragisch — maar hoe waar!

Enige tijd geleden was er een film, waarin een vader, die aan kanker leed en op zijn sterfbed lag, probeerde uit te vinden waarom zijn jongste zoon zijn kolossale rijkdom niet wilde erven. Zijn zoon was de meeste tijd dronken en was, hoewel met een knappe vrouw getrouwd die van hem hield, niet gelukkig. De vader bleef z'n zoon maar uithoren en hem ondertussen herinneren aan al de geschenken die hij voor hem gekocht had.

Tenslotte raakte hij een gevoelige snaar aan en zijn zoon riep in wanhopig verdriet uit: „Zeker, u hebt me al die dingen gegeven, maar ik geef er niets om. Het enige wat ik ooit verlangde was het enige wat u met niet gegeven hebt — en dat is uw liefde.”

Zijn vader antwoordde: „M'n jongen, ik heb je nooit eerder zien huilen en het is niet waar dat ik niet van je gehouden heb, want ik heb je altijd op mijn eigen manier liefgehad.”

Zijn zoon antwoordde: „Wij waren uw bezit, u was altijd zó geïnteresseerd in manieren om geld te verdienen, dat u ons nooit dat hebt gegeven waar wij werkelijk naar hunkerden, en dat was uzelf.”

Toen vroeg de zoon aan zijn vader wat voor vader hij gehad had. Met een tedere blik van herinnering op zijn gelaat zei zijn vader: „Je moet weten dat m'n vader me niets anders dan een oude reistas nagelaten heeft — maar overal waar hij heenging nam hij me mee toe.”

Hoe dikwijls zou dit relaas herhaald kunnen worden! Hoeveel ouders zijn er niet in de hedendaagse welvaartsstaat die hun kinderen alles geven, behalve zichzelf! Ze nemen eenvoudig geen tijd voor hun kinderen.

Sommige ouders zien het belang ervan in om enige tijd met hun gezin

door te brengen. Maar er zijn veel te veel ouders uit allerlei bevolkingslagen die vinden dat zij de uitzondering op de regel zijn. Zij vinden dat wat zij doen belangrijker is dan hun tijd met hun gezin door te brengen.

Maar wat is erger: uw gezin lichamenteel ontberingen te laten verduren, of hun mentaal, emotioneel en geestelijk te laten lijden, door hen die dingen te ontzeggen, die u alleen als een ouder geven kunt?

Intieme gezinsactiviteiten een noodzakelijkheid

Er zijn vele bezigheden waaraan het hele gezin kan deelnemen. Activiteiten in groepsverband, zoals picnics, zwemmen, kamperen en vissen kunnen een waar genoegen zijn.

Groep-activiteiten behoren echter nooit die van de intieme familiekring te vervangen. Bij deelname aan groep-activiteiten komt het gezin maar al te dikwijls in andere groepen terecht en zijn de gezinsleden van elkaar verwijderd. Ongeveer de enige keer dat ze elkaar zien is wanneer ze er naar toe gaan en ervan terugkomen.

De tijd die u in de intieme familiekring doorbrengt, verschaft een uitstekende gelegenheid om uw gezin de juiste waarden van het leven te leren. Niets kan de plaats innemen van tijd doorgebracht met het gezin, waarbij het hele gezin bij betrokken is.

Een vader behoort maar zelden een dag voorbij te laten gaan, zonder zijn gezin gezien te hebben en zich met hen te hebben beziggehouden — althans voor korte duur.

Enkele uitzonderingen daargelaten behoort er elke week een tevoren uitgewerkte activiteit te zijn, waar het hele gezin bij betrokken is. Dat zal vaak moeilijk zijn. Maar als u een mogelijkheid schept en het er niet bij laat zitten, zal het een van de meest bevredigende ervaringen van uw leven zijn.

Neem de tijd om bij uw dierbare gezin te zijn! En getroost u de inspanning om van uzelf aan hen te geven!

II. Houdt contact met uw gezin

De heer John McKee van de Dallas Crime Commission zette dit jaar aan een verslaggever uiteen hoe 14 tot 16-jarige

meisjes van middelbare scholen door een onderwereldorganisatie tot het gebruik van verdovende middelen worden verlokkt. Zodra ze er eenmaal aan verslaafd zijn, worden de meisjes tot prostitutie gedwongen om hun gewoonte te kunnen bekostigen.

De heer McKee werd gevraagd of hij als resultaat van zijn werk een les had geleerd, die andere ouders behoorden te weten. Hier volgt zijn verrassend antwoord:

„Zeker. Elk van de meisjes kwam uit een gezin met een gemiddeld tot hoger inkomen. Gewoonlijk met één of twee kinderen. Ze hadden allen één ding gemeen: Ze hadden niet het gevoel dat ze met hun familie van gedachten konden wisselen.

„Om dit na te gaan interviewden we 30 tot 40 meisjes, die door de prostitutie-bende op dezelfde methode als ik beschreef waren benaderd, maar er niet voor waren bezwaken. Ze ontstongen de dans. Deze meisjes voelden dat ze met hun ouders konden praten en contact met hen konden hebben. Eén van hen zei bv., dat ze niet gearzeld had met haar moeder over prostitutie te praten toen ze negen jaar oud was” (*Dallas Morning News*, 18 april 1969,) Helaas is er in te veel gezinnen eenvoudig géén contact tussen ouders en kinderen. Talloze uitvluchten kunnen worden aangevoerd, maar geen ervan deugt werkelijk.

Uw kinderen hebben uw hulp nodig

Voor al in deze generatie staan onze kinderen voortdurend aan sterke immorele invloeden bloot. Velen van hun vrienden zullen iedereen, die niet voor deze invloeden bezwijkt, voor ouderwets aanzien.

De jongelui van tegenwoordig hebben alle hulp nodig die ze maar krijgen kunnen. Velen roepen om hulp, maar er is niemand die wil luisteren of hun de weg wil wijzen.

Lees deze aandoenlijke brief die door Bonita W. uit Baltimore, Maryland, VS aan ons werd geschreven:

„Ik ben een erg bang en verbijsterd meisje van 19 jaar. Ik kom tot de ontdekking dat ik met geen enkel familielid van gedachten kan wisselen, en er is

werkelijk geen enkele oudere persoon waar ik genoeg vertrouwen in heb om mee te praten. De enige ware voldoening, die ik uit mijn gespannen leven krijg, is door uw radioprogramma's en tijdschriften. Daarom vraag ik of u mij persoonlijk wilt helpen met mijn problemen. Mijn familie is een zware last voor me. Er is geen echte onbaatzuchtige liefde en meeleven. Ieder van ons heeft alleen maar belangstelling voor zichzelf. Mijn moeder zegt dat ik 19 ben en oud genoeg behoort te zijn om mijn eigen boontjes te doppen, maar dat ben ik nog niet. Ik ben bang voor ik weet niet wat; wellicht het leven zelf. Ik heb vragen die mij elke dag weer bezig houden. Maar mijn moeder schijnt te bang te zijn om lang genoeg met mij in dezelfde kamer te blijven, zodat ik deze vragen kan beginnen te stellen. Ik heb probeerd mijn vrienden in vertrouwen te nemen, maar die weten feitelijk niets meer dan ik en adviseren mij mijn eigen gang te gaan, mij niet meer zo druk te maken en zolang het nog mogelijk is, alles uit het leven te halen. Ik heb uw publikaties over hoe men moet leven en over het uitgaan met jongens, enz., gelezen en ze zijn allemaal heel zinvol. Ik wil al deze dingen dolgraag doen, maar het is zo moeilijk voor een enkeling om op zichzelf te zijn aangewezen... Ik heb vrienden nodig; ik kan er niet tegen alleen te zijn en ontmoedigd te worden en wil graag dat mij gezegd wordt wat ik doen moet. Ik zou zo graag willen dat iemand probeert mij te begrijpen en mij wat raad geeft. U bent de enige waar ik voldoende vertrouwen in heb en tot wie ik me kan wenden. Ik zal erg mijn best doen om mij aan uw advies te houden. Maar vertel me alstublieft wat ik doen moet."

„Vertel me alstublieft wat ik doen moet!"

Hoeveel van uw kinderen hebben dezelfde martelende, hemeltergende vragen in hun gedachten — bang ze te uiten uit vrees voor wellicht dezelfde antwoorden, die aan Bonita gegeven werden?

Wat een tragedie dat zoveel ouders nooit leren met hun kinderen van gedachten te wisselen!

En dit alles omdat vele ouders dat

wat verkeerd was in hun opvoeding — of gebrek aan opvoeding — die ze van hun ouders en andere personen gekregen hebben, niet uit de weg geruimd hebben.

Wees niet onnozel

Wees niet zo onnozel te denken dat uw kinderen niet aan zo ongeveer alles worden blootgesteld. Eén moeder in Californië zei: „Mijn dochters komen thuis van school en vragen me: „Moeder, wat betekent dit woord en dat woord?" Geloof me maar, ze hebben alles gehoord!"

En inderdaad dat hebben ze — ongeacht waar ter wereld ze ook mogen wonen.

Nog nooit zijn de problemen van onze jeugd zo groot geweest. Nog nooit zijn zij zo vroeg aan zoveel blootgesteld! Ze hebben alle hulp die hun ouders hun maar geven kunnen, verschrikkelijk hard nodig. De enige manier om hun deze hulp te geven is contact met hen te hebben.

Beantwoord de vragen van uw kinderen

De problemen van een klein kind kunnen in zijn eigen kleine gedachtengang kolossaal zijn. De ouders beschouwen ze dikwijls als onbeduidend. De kinderen worden uitgelachen en opzij geschoven. Als u zich niet de tijd gunt de vragen en probleempjes van uw kinderen nauwgezet met hen te bespreken, dan zou dit wel eens op de rest van hun leven zijn stempel kunnen drukken (zoals wetenschappelijk aangetoond is).

Ouders behoren hun verstand te gebruiken en zich te beijveren om op de hoogte te blijven van de dingen, die hun gevraagd worden. Als u de antwoorden niet weet, zoek ze dan op. Op een andere manier zullen jonge mensen niet tevredengesteld worden.

Wederzijds contact is essentieel voor het succes van een gezin. U kan en mag dit niet negeren!

III. Houd van uw gezin

Zes tieners, gebruikers van verdovende middelen, en voorzien van maskers om anoniem te blijven, confronteerden kort geleden de gevestigde

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?"

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmidia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele wantoestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias", die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!" (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redacteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar die Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nu leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet."

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen." Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

maatschappij in een stad in Amerika met een verzoek om „liefde en begrip.”

Deze jongelui zaten in een grote kerk in een forum, om vragen van ongeveer 50 ouders te beantwoorden.

„U zou kunnen proberen een beetje meer liefde en een beetje minder geld te geven,” zei een van de jongelui tegen de groep volwassenen, die gevraagd hadden hoe het gebruik van verdovende middelen tegengegaan kon worden.

Sommigen der ouders hadden zich het hoofd gebroken hoe ze de jonge gebruikers van verdovende middelen liefde en begrip konden tonen op een manier die ertoe zou kunnen bijdragen hen van deze gewoonte af te brengen. Maar de jongelui schenen van mening te zijn dat de ouderlijke verhouding als preventieve maatregel van meer belang is.

„Wat ik werkelijk nodig had, voordat ik aan dit alles begon, was iets dat je niet kopen kunt of in een pil kunt vinden. En dat is liefde”, merkte één jongen op.

Het essentieel belang van liefde in het leven van ieder mens kan niet genoeg benadrukt worden. Maar tegenwoordig leven we in een egocentrische, liefdeloze wereld. In de grond is iedereen in zichzelf geïnteresseerd.

Liefde moet tot uitdrukking komen. Maar heden ten dage komt liefde maar heel zelden tot uiting. Tegenwoordig zijn velen onevenwichtig, omdat waarachtige liefde in hun leven en in dat van hun ouders vóór hen niet tot uitdrukking is gekomen.

Velen van ons zouden op hun vingers de keren kunnen tellen dat onze ouders ons gekust en omhelsd hebben. Hoe lang is het geleden sinds u ieder van uw kinderen omhelsd, gezoend en verteld heeft dat u van hem of haar houdt?

Wanneer ouders hun kinderen naar bed — of waar dan ook voor enige tijd — laten gaan, zouden ze hen, indien mogelijk, altijd eerst moeten omhelzen en knuffelen.

Verdeel uw attentie gelijk

Dikwijls wordt aan het eerste en het laatste kind meer aandacht besteed dan aan die er tussen. Jonge ouders vinden gewoonlijk dat hun eerste baby zo teer is, dat er heel veel aandacht aan besteed

moet worden — en dat is alleen maar goed. Maar als het tweede en derde kind geboren zijn, beseffen de ouders dat ze niet zo broos zijn als ze gedacht hadden. Al te dikwijls gaan ze dan tot het andere uiterste over, nl. van veronachtzaming. Het laatste kind daarentegen wordt weer speciale aandacht gegeven, omdat hij of zij de benjamin is.

Laat dit niet in uw gezin gebeuren. Zorg dat u onpartijdig bent in de manier waarop u uw liefde voor uw kinderen tot uitdrukking brengt.

Een ander probleem is dat sommige ouders het idee hebben, dat als een kind eenmaal de babykleertjes ontgroeid is, liefde en toewijding niet langer nodig zijn. Dit geldt speciaal voor de kinderen tussen het oudste en het jongste kind. Ouders behoren te beseffen dat er geen enkele tijd is, waarin alle kinderen van alle leeftijdsgroepen attentie en liefde niet heel hard nodig hebben.

Een erg hartverscheurend moment in het leven van een jongen kan zich voordoen als zijn vader besluit dat hij te oud wordt om geknuffeld te worden. Tot teleurstelling en verwardheid van de jongen introduceert zijn vader de handdruk — liefde (?) uitgedrukt op een afstand.

In het septembernummer van 1969 van Reader's Digest verscheen een artikel getiteld: „Wat is een vader?” Eén van de meest markante herinneringen van de schrijver aan zijn nu overleden vader was, dat toen hij na zijn diensttijd thuis kwam en naar het veld ging waar zijn vader aan het ploegen was, zijn vader hem in zijn armen trok en hem omhelsde.

Kinderen die veronachtaamd worden hebben de neiging om wrokkig, weerspannig en ongehoorzaam te worden. Als de oorzaak van dit gedrag onderzocht wordt, komt men vaak tot de ontdekking dat het kind de attentie en liefde zoekt, die hem is onthouden.

Ouders behoren geen van hun kinderen ooit te verwaarlozen. Ze moeten steeds voorzichtigheid in acht nemen met alles wat met ieder van hen gedaan wordt. Als er geschenken of speciale attenties worden uitgedeeld moet er zorgvuldig op worden toegezien dat alle kinderen hier gelijk in delen.

De ontzagwekkende kracht der liefde

Het is wetenschappelijk aangetoond dat de belangrijkste ervaring in het leven van elke persoon de liefde is.

Men is er achter gekomen dat zelfs in het leven van een zuigeling de liefde zo'n onmisbaar bestanddeel van zijn verzorging is, dat tenzij de baby met liefde omringd wordt, het kind zich niet tot een psychisch, geestelijk of zelfs lichamelijk gezond organisme zal ontwikkelen. Zelfs als er niets aan de lichamelijke verzorging ontbreekt, kan een kind toch wegwijnen en doodgaan.

Omdat dit gedurende de eerste twintig jaar van onze eeuw niet begrepen werd, kwamen de meeste baby's van nog geen jaar oud, die in ziekenhuizen en andere kindertehuizen werden ondergebracht, er niet levend uit.

Langzamerhand begon het besef door te dringen dat ondergane liefdeloosheid, tekort aan genegenheid en het achterwege blijven van „bemoederen” de tragische mislukkingen in vondelingen-gestichten teweegbrachten. Ook kwam men tot de ontdekking dat vertraging van lichaamsontwikkeling en dwerggroei gevolgen kunnen zijn van gebrek aan normale liefde en toewijding. (*De ontzagwekkende kracht der moederliefde* in Het Beste van april 1963.)

Dr. Adrian Vander Veer schrijft in *The Unwanted Child* dat verstoting door de moeder kan worden beschouwd als „de factor die bijna alle groeps- en alle individuele gevallen van neurosen en afwijkend gedrag bij kinderen veroorzaakt”.

„Een kind leert liefde te geven door liefde te ontvangen. Als het geen liefde krijgt, zal het niet leren lief te hebben.

„Dergelijke kinderen groeien op tot volwassenen die buitengewoon moeilijk kunnen begrijpen wat liefde eigenlijk is; daardoor treden zij op hoogst oppervlakkige wijze in contact met andere mensen.”

Liefde is creatief. Het verrijkt in grote mate het leven van zowel de ontvanger als de gever. Verrijkt u uw leven en de levens van uw familieleden door voortdurend uw liefde voor hen te betuigen?

Voorlichting is beschikbaar

Deze algemene principes vormen de grondslag van een gelukkig gezin. Het

herstellen van de gezinsstructuur en het weer bijéénbrengen van het gezin is een belangrijk onderdeel van het opvoedingswerk van de staf van *De ECHTE WAARHEID*.

Speciaal op het oog om u en uw gezin op weg te helpen een succes te worden, publiceren we gratis een boekje getiteld: *Ieder huwelijk kan gelukkig zijn*. En een ander boekje: *Is echte vrouwelijkheid een verloren zaak?* Als u de Engelse taal machtig bent vraag dan ook het boekje *Dating — Key to Success or Failure in Marriage* aan.

Verder publiceert Ambassador College een boek dat broodnodig is voor het juiste begrip van sex en huwelijk. Dit boek, ook in het Engels verschenen, getiteld: *God Speaks Out on „The New Morality”*, kan evenals al onze literatuur, gratis aangevraagd worden. Maar voor dit laatste boek moet u 21 jaar of ouder zijn, of de schriftelijke toestemming van een ouder of voogd hebben, om het te ontvangen.

Als u uw gratis exemplaar van één of meerdere van deze boekjes nog niet ontvangen heeft, schrijf er dan nu om. Het geeft ons veel vreugde en voldoening u dit onschatbare voorlichtingsmateriaal te verstrekken. □

MODERNE ROMEINEN

(Vervolg van pagina 8)

maakte gewag van het verlies aan geloof in kerken, scholen, universiteiten en regering. „Het schijnt dat we geen vaste koers meer volgen,” zei hij. „Het schijnt dat we geen doelbewustheid meer bezitten. Dát is ons probleem.”

Daarna gaf hij een interessant voorbeeld, een nuchtere en eenvoudige kijk op het probleem. „Zelfs op het platteland zult u merken dat veel mensen die dat gemakkelijk zouden kunnen doen, zelfs niet langer een eigen groentetuintje houden.”

Een simpele opmerking. Maar het laat het gemis zien aan trots, een gebrek aan saamhorigheidsgevoel als gezin, zelfs een gemis aan het vooruitzicht van kroost en vader en moeder zo nu en dan eens een kijkje te gaan nemen om te

zien hoe de worteltjes en de sla er bij staan! Nee, deze dingen zien we tegenwoordig niet erg veel meer.

Sommigen zullen zeggen: „Ik heb geen tuin nodig. Ik kan alle groenten die ik nodig heb kopen.” Maar tuintjes brengen meer op dan alleen groente — gezinssaamhorigheid, een doel voor ogen te hebben, karakter. Dat was waar de heer Burns de nadruk op legde.

„De houding tegenover werk,” zei hij, „is onder een groot deel van de bevolking veranderd. Een deel der Amerikanen vindt dat zij eenvoudig niet langer hóeven te werken. Ze vinden dat de gemeenschap als het ware verantwoordelijk is voor hun levensomstandigheden. Het is hún schuld niet. Krachtens geboorte, en omdat ze zijn wáár ze zijn en het stadsdeel waar ze wonen — wel, iemand ánders is daar de schuld van!”

Nee, het is nooit de fout van degene die zit te kankeren.

Ongeveer tien jaar geleden schreef de bekende econoom Roger Babson, die nu overleden is, in zijn vaste krantenrubriek: „Het criterium van een natie is de groei van haar volk, zowel lichamelijk, als verstandelijk en geestelijk. Geld en wat men welvaart noemt leggen weinig gewicht in de schaal!

„Babylon, Perzië, Griekenland, Rome, Spanje en Frankrijk,” zei hij, „waren elk op hun beurt het rijkste land ter wereld.” En het feit zelf dat ze hun beurt gehad hebben is belangrijk omdat ze juist aan de beurt waren om groot te zijn. En daarna raakten ze in verval. „En in plaats van hen te redden,” zo vervolgde Babson, „bleek hun zogenaamde welvaart hun ondergang te zijn.

„Ons volk is nú het rijkste, maar het zou gemakkelijk een tweederangs natie kunnen worden en naar de kelder kunnen gaan. Geld zal ons niet kunnen redden!”

Babson besloot met te zeggen, en u zult het met hem moeten uitvechten als u 't er niet mee eens bent, maar hij is nu dood: „Alleen een gezonde, geestelijke opleving die de verlangens van onze mensen verandert, zal ons kunnen redden! We moeten vervuld worden met een verlangen te dienen, om meer naar kracht dan naar veiligheid te zoeken, om karakter boven winst te stellen!”

Niet door macht

De heer Babson had hier aan toe kunnen voegen dat zelfs de grootste militaire strijdmacht in de geschiedenis van de wereld Amerika niet kan redden. Vietnam laat dit zien.

Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben de Verenigde Staten ongeveer \$1 000 000 000 000 voor bewapening uitgegeven.

En in een poging haar macht en positie in de wereld te handhaven, besteedt de VS bijna \$80 000 000 000 per jaar voor defensie.

Ondanks deze ontzagwekkende potentiële macht verloor de VS de *Pueblo* en maakte excuses teneinde de bemanning — minus schip — terug te krijgen.

Ondanks Amerika's machtige militaire apparaat zou een tienderangs mogendheid de Verenigde Staten wel eens uit Zuidoost-Azië kunnen drukken.

Waarom? Hoe was het mogelijk dat er zo'n tegenstrijdige situatie kon ontstaan?

Een paar jaar geleden keerde een marineofficier, kapitein-luitenant ter zee P. N. Searls, zich openlijk tegen de achteruitgang in de morele normen der maatschappij en speciaal van de nieuwe rekruten waar hij mee te maken had.

„We kunnen de beste raketten en schepen en vliegtuigen ter wereld hebben,” zei hij, „maar ze zijn niet beter dan de mannen waardoor ze bediend worden.”

Daarna verwees hij naar de val van Rome.

„Het afgeleefde en overgeciviliseerde Rome verloor haar nationale wil en nationale oogmerk en werd door de Vandalen onder de voet gelopen. Heel de geschiedenis door zijn beschavingen met een lage morele maatstaf door volken bij wie mensenlevens weinig in tel waren, naar het graf gedreven.”

Het komt op karakter aan. Daar spuit de kracht van een natie uit voort — uit het karakter van haar volk. Niet alleen omdat er morele wetten zijn die werken en actief en van kracht zijn, maar ook omdat er een God is in de hemel, die tenslotte net als elke liefhebberende ouder, gehoorzaamheid zegent en straft voor ongehoorzaamheid! □

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

(Vervolg van pagina 4)

gekomen, en dat, naar men beweerde Gods openbaring aan de mens was, moest ik eerst uitmaken of „Hij” bestond. Dit bracht een nieuwe diepgaande studie met zich mee over de kwestie van „evolutie contra afzonderlijke Schepping”. Was de evolutie een *bewezen feit* of slechts een theorie? Op *WELKE* manier waren de meeste wetenschapsmensen en opvoeders ertoe gekomen, erin te geloven?

Toen begreep ik *WAAROM* de meeste mensen geloven *wát* zij geloven en *HOE* zij tot dit geloof gekomen waren! Ik ging terug naar „de kern van de zaak” wat de hypothese der evolutie betreft. Ik las de werken van Lamarck, Darwin, Haeckel, Huxley, Spencer en Voght. Ik ging vele werken van geleerde doctors in de wijsbegeerte zorgvuldig na — waarvan de meeste *vóór*, en enkele *tégen* de theorie waren. Toen ik de kern van de zaak bereikte — het enige veronderstelde feit dat als bewijs kon gelden — was het gemakkelijk deze te weerleggen. En daarmee vielen ook al de daarmee samenhangende argumenten, hypothesen en verklaringen.

Aan de hand van de wetten der wetenschap, logica, redenering en vele *BEWIJZEN* (te talrijk om hier behandeld te worden), *beweets* ik, tot mijn voldoening, op onweerlegbare en beslissende wijze dat de levende God bestaat. Dit was nu geen achteloze veronderstelling meer, iets wat als vanzelfsprekend op basis van „horen zeggen” aangenomen was. Noch was het overigens iets waarin ik werkelijk *wilde* geloven — want het leidde mij regelrecht naar datgene wat ik bepaald *niét* wilde geloven.

Het onderzoek zette zich voort — nagenoeg dag en nacht — vaak tot 1 of 2 uur 's nachts. Ik vond onbetwistbare *BEWIJZEN* voor de goddelijke ingeving en het gezag van het Instructieboek van de Schepper aan de mensheid, die het werk is van zijn handen.

Tot mijn schaamte en verdriet ontdekte ik dat mijn vrouw gelijk had. Op *dit* punt van mijn leven nam ik niet ach-

teloos, als iets vanzelfsprekends dat aan, wat ik gehoord, gelezen of geleerd had. Ik „liep niet mee” met mijn omgeving, mijn club of groep. Ik nam niet alleen *dát* aan, wat ik wou geloven, datgene verwerpend waartegen ik vooroordeelen had. Ik kreeg nu op een vernederende en ongewenste manier *FEITEN* die bewezen waren, voorgeschoteld. Maar ik had een analytische geest, getraind in onderzoek en analyse.

Mijn ontstellende ontgoocheling zette zich nog veel verder voort. Vele der leerstellingen van het traditionele christendom, die ik mij van mijn jeugd herinnerde, bleken nu *diametraal tegengesteld te zijn aan wat in de Bijbel stond*.

Maar nu had ik twee *positieve* ontdekkingen gedaan.

Ik begon nu te begrijpen *WAAROM* de ontwikkelde mensen met hun universiteitsopleiding en wetenschappelijke vorming vrijwel en masse niet in God geloven, en het gezag van openbaring verwerpen. Ik zag ten minste *één* der redenen in. Zij hadden *AANGENOMEN* dat dit Boek leerde wat het traditionele christendom onderwees — en deze leerstellingen waren in strijd met hun getraind wetenschappelijk denken. Natuurlijk waren er nog andere factoren bij hun verwerping betrokken. Zij hadden achteloos *AANGENOMEN* wat zij tijdens hun opvoeding en scholing geleerd hadden. Zij namen aan wat zij *wilden* geloven, en weigerden te geloven wat zij niet *wénsten* te geloven. Daarbij kwam de factor van vooroordeel, en die van „samenhorigheidsgevoel” — het willen volgen van de veronderstelde intellectueel en dat wat hun intellectuele ijdelheid aansprak. Er bestond de *VREES* voor wat hun collega's in de wereld der wetenschap en het onderwijs wel zouden zeggen.

En nu werd ikzelf met deze verontrustende vraag geconfronteerd.

Als ik de Bijbel en zijn *LEVENSWIJZE* aanvaardde — want ik had ontdekt dat het precies dit *is*: de richtlijnen van de Schepper voor de enig juiste *LEVENSWIJZE* — *wat zouden mijn vroegere zakenrelaties wel van me denken?*

De ambitie die tijdens mijn leven op de voorgrond had gestaan, was die van status in hun ogen te verwerven — om voor „belangrijk” te worden aangezien

door de functionarissen die ik als belangrijk beschouwde. Dit betekende het opgeven van mijn levensambitie! Dit betekende dat ik alles zou moeten opgeven waar ik naar streefde en wat ik belangrijk achtte — alles waar ik waarde aan gehecht had.

Maar nu begon ik in te zien dat ik voordien een verkeerd begrip van de juiste waarden had gehad. Ik begon in te zien hoe de meeste mensen verkeerde waarden nastreven, die nooit voldoening schenken.

Mijn ijdelheid was gekwetst. Maar ik begon te beseffen dat ijdelheid een verkeerde waarde is.

Ik moest een beslissing nemen. Het was de moeilijkste en pijnlijkste beslissing van mijn leven. Nu zag ik *hoe verkeerd* ik was geweest. En te moeten toegeven dat men verkeerd is geweest, is misschien wel het moeilijkste dat iemand in zijn leven kan overkomen. *Ijdelheid is het EIGEN IK* — en het *EIGEN IK* wil niet sterven.

Het was vernederend. Het was pijnlijk. Maar mijn geest was geopend. Ik stond nu voor de keuze, aan te nemen wat ik nu als *waarheid* bewezen had, of het willens en wetens verwerpen, en proberen argumenten en redeneringen te ondersteunen, waarvan ik wist dat zij vals waren, om anderen te misleiden. Dat kon ik *óók* niet doen.

Ik nam het pijnlijke besluit.

Maar de andere, werkelijk belangrijke positieve ontdekking was het volgende: in dit „Boek dat niemand kent” — dit Boek dat door vooroordeel, onwetendheid en opzettelijke tegenzin verworpen wordt, *VOND IK* — *EINDELIJK* — *DE ANTWOORDEN OP DE WERKELIJK BELANGRIJKE* en eeuwenoude kwellende *VRAGEN* van het miserabele menselijk bestaan op *DEZE WERELD!*

Ik vond de *OORZAKEN* van de weeën van het mensdom.

Ik ontdekte de reden waarom de godsdiensten deze problemen niet opgelost hebben.

Ik kwam er achter hoe onze menselijke problemen *opgelost zullen worden!*

Ik vond *waarheid die zin had!*

Ik kwam er achter dat noch Wetenschap, noch Onderwijs, noch Godsdienst, noch Overheid, noch Sociologie

DE OPLOSSINGEN voor al deze snel-groeiende problemen konden geven.

Dit is de reden waarom vandaag De ECHTE WAARHEID en de programma's van de WERELD van MORGEN, vrijuit en met volstrekt gezag spreken in een wereld die deze volstrekte ZEKERHEID zo bitter hard nodig heeft.

Wij zijn niet op de normale manier beginnen te geloven wat we geloven. En alles in dit grote wereldomvattende Werk van waar onderwijs is net zo anders dan wat normaal aangetroffen wordt, als de manier waarop wij tot het ware BEGRIP geleid werden.

Mijn studies en onderzoeken om tot de waarheid te komen, waar ik in de herfst van 1926 mee begon, zijn nooit opgehouden. Of ik het toen wilde aannemen of niet — *en ik wilde het niet* — had ik de GEZAGHEBBENDE BRON, die ik wel móest accepteren, gevonden. Het was de BASIS van werkelijke kennis. Op die basis hebben we verder gebouwd en bouwen nóg steeds voort. Wij verwijderden nog steeds dwalingen, wáár we ze ook vinden.

En nu, 43 jaar later, wordt deze kennis over de JUISTE LEVENSWIJZE over de hele wereld door meer dan 150 miljoen mensen gelezen. Ontelbare duizenden mensenlevens werden veran-

derd, verrijkt, nuttiger en gelukkiger gemaakt.

Maar begrijp dit goed: De ECHTE WAARHEID is niet bedoeld als een godsdienstig blad. Het is een tijdschrift dat tot de wereld in het algemeen gericht is. Maar we erkennen dat de grote ONTBREKENDE DIMENSIE in het onderwijs de kennis van de wérkelijke betekenis van het leven is — kennis over de wérkelijke waarden die van groot gewicht zijn in uw leven — kennis van de LEVENSWIJZE die u voldoening schenkt, in plaats van moeilijkheden, verdriet, pijn, lijden en frustraties.

Het is onze bedoeling deze essentiële FUNDAMENTEN van de juiste kennis bekend te maken — en als we deze kennis níet op het gebied van de wetenschap, modern onderwijs, wijsbegeerte, sociologie, psychologie of bij andere populaire erkende bronnen vinden, maar wél in die praktische, bruikbare kennis in dat éne Boek waartegen de meesten zo bevooroordeeld schijnen te zijn, dan gaan we deze kennis zonder onze verontschuldigen aan te bieden, verspreiden.

En vergeet dit niet: we vragen onze lezers nooit te geloven wat we zeggen of schrijven *omdat wij het zeggen*. GA ALLES ZELF NA! Geloof wat u BEWEZEN ziet! Dat doen wij ook! □

ren — de ongegronde en wazige interpretaties daarvan zullen wij voortdurend aan het nuchtere licht van de Bijbel en het gezonde verstand onderwerpen.

Student

„De ECHTE WAARHEID brengt me als studente van 18 jaar een enorme klaarheid en inzicht in deze wanordelijke wereld. Gedurende de lessen van Human Relations, Nederlands en Moraal, heeft het mij al dikwijls veel zekerheid en hulp geboden. Ik hoop dit blad m'n leven lang te mogen ontvangen.”

Marleen v. E.,
Wechelderzande, Ant.

Indonesië

„Zoals u weet zitten wij hier in deze verafgelegen stad met grote tekorten aan behoorlijke tijdschriften en het zal mij een groot genoegen zijn indien ik uw tijdschriften en brochures geregeld mag ontvangen. Er wonen hier nog vele andere families en gezinnen (sommige

van Nederlandse afkomst) die de Nederlandse taal goed beheersen, zodat uw unieke tijdschrift ook voor hen van het allergrootste belang zal zijn.”

E.F. v. P., Gorontalo, Noord-Celebes,
Indonesië

Israël

„Ik ben er zeker van, er goed aan gedaan te hebben, De ECHTE WAARHEID aan te vragen en te lezen. Uw blad geeft mij antwoorden op zowel historische als alledaagse problemen. Uw blad laat mij zien dat wat wij als problemen zien, lang niet altijd problemen of vragen van die omvang zijn, zoals zij zich laten aanzien. Dit geldt zeer zeker voor de situatie waarin mijn land verkeert. De door u behandelde onderwerpen, wat Israël en alles wat daar aan vastzit betreft, stel ik uitermate op prijs.”

G. A. B., Doar or Jehouda,
Israël

Dit schrijven ONZE LEZERS

(Vervolg van pagina 2)

krijgt. Ik bedoel dat u niemand de kans geeft in uw artikelen zijn repliek te geven. Het is bijna dictatoriaal!”

H. T., Neerpelt, Lb.

Ja, de Bijbel is het onfeilbare leerboek over zowel het verleden als het heden als de toekomst. Schrijf om onze brochure De Bijbel bewezen voor een uitvoerige beschrijving van voorspellingen die reeds zijn uitgekomen en nu, vandaag aan de dag, nog steeds bevestigd worden. Voor andermans mening, in het bijzonder die van evolutionisten, wordt in De ECHTE WAARHEID een grote plaats ingeruimd. De door de wetenschap naar voren gebrachte feiten zullen wij altijd dankbaar blijven accepte-

UITZENDTIJDEN

De WERELD VAN MORGEN

EUROPA

In het Engels —

RADIO MANX — 188 m (1594 kHz) middengolf — zondag: 14.45 en 19.45; maandag t/m zaterdag: 10.30 en 19.30 — ultra korte golf 89 MHz — zondag: 19.45; maandag t/m zaterdag: 19.30.

In het Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m, lange golf, maandag: 5.30; dinsdag, vrijdag: 5.15; donderdag: 5.10.

EUROPA NR. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m, (182 kHz) zondag: 1.00 en 5.52; woensdag, zaterdag: 5.37.

In het Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49 m, (6090 kHz) kortegolf en 208 m, (1439 kHz) middengolf — zondag: 6.05; maandag, dinsdag en vrijdag: 5.00.

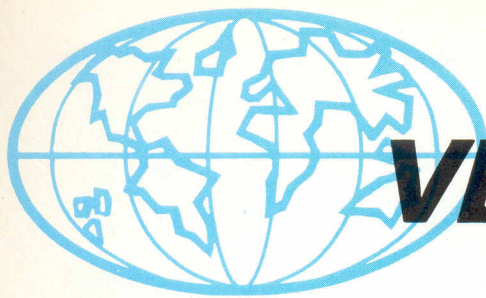
ZUID-AMERIKA

In het Engels —

RADIO ANTILLEN — Montserrat, W. I. (930 kHz) 18.30 dagelijks.

RADIO SURINAME — Paramaribo — (725 kHz) dagelijks tussen 10:00 en 13:00 of tussen 19:00 en 20:30.

Indien u in het buitenland woont en het WERELD VAN MORGEN-programma wilt ontvangen, schrijf ons dan om een lijst met de meer dan 240 stations waarover wij uitzenden.

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

HET PRESTIGE van de VS in West-Europa is in jaren niet zo laag geweest — misschien niet sinds vóór de Tweede Wereldoorlog.

Veel invloedrijke Europeanen maken zich uiterst bezorgd over de verslechterende binnenlandse problemen van de VS. Zij van mening dat deze problemen een remmende invloed op een energieke buitenlandse politiek van de VS uitoefenen.

Volgens C.L. Sulzberger van de *New York Times*, loopt de periode van krachtig leiderschap op diplomatiek gebied, die in 1945 begon en verantwoordelijk was voor de verstrekkende verplichtingen die de VS in de vrije wereld aanging, ten einde. „Het rugge-merg der buitenlandse politiek wordt weggevreten door de corrosie die in de Amerikaanse samenleving optreedt, en dát vervult Europa met zorg”, aldus Sulzberger.

West-Europa leeft nog steeds in de schaduw van het communisme — ondanks het feit dat Moskou het nu heeft over handelsaccorden en zelfs over verdragen voor het afstand doen van wapens voor het bijleggen van geschillen. De herinnering aan Tsjechoslowakije ligt nog vers in het geheugen.

De VS is de uitgesproken beschermer van westelijk Europa, maar in het oog van Europeanen wordt hun veiligheid momenteel van ondergeschikt belang geacht in Washington.

Politiek commentator Drew Middleton zei: „Niemand trekt de macht van Amerika in twijfel, maar wat wél in twijfel wordt getrokken is de Amerikaanse wil die macht te gebruiken ten behoeve van een bondgenoot, wanneer

geen eigen [Amerikaanse] belangen op het spel staan.”

Houd uw ogen open voor steeds krachtiger acties in Europa voor eenheid op zowel economisch als politiek gebied. En tevens voor nauwere samenwerking tussen de landen van Europa voor hun defensie in het NAVO-kader.

* * * * *

Celibatskwestie weer in het nieuws

Vermoedelijk de ernstigste uitdaging in jaren aan het adres van het pauselijk gezag begint zich momenteel te ontwikkelen — ditmaal in Nederland.

In begin januari sprak het Pastoraal Concilie, dat in Noordwijkerhout was bijeengekomen, zich met 93 stemmen vóór en 2 tegen uit ten gunste van het trouwen van priesters.

Deze revolte tegen het verplicht celibaat kwam tot uitdrukking ondanks een eerdere brief van paus Paulus VI die er bij het Concilie op had aangedrongen, de bestaande leer en het kerkgezag te handhaven. Dit pauselijk schrijven, dat aan Kardinaal Alfrink en alle andere Nederlandse bisschoppen was gericht, was gedateerd 24 december 1969.

Paus Paulus schreef hierin dat het de plicht der hiërarchie was, het priester-celibaat te verdedigen, en te onderwijzen dat „perfecte kuisheid niet alleen mogelijk is, maar tevens een bron van vreugde en heiligheid is”. De Paus liet zich kritisch uit over documenten die opgesteld waren voor behandeling in het Concilie. Hij zei dat die documenten de pauselijke verantwoordelijkheden en volmachten minimizeerden, en de opdracht der kerk als „zuiver van deze wereld” beschouwden.

Het Pastorale Concilie bezit noch

status noch officieel gezag. Die berusten bij de acht Nederlandse bisschoppen, die zich allen onder de elf personen bevonden die bij de allerlaatste stemming tegen het celibaat hun stem niet uitbrachten.

Drie andere punten

De katholieke kerk in Nederland heeft in het verleden op drie andere hoofdpunten een houding aangenomen die tégen het pauselijk gezag gericht was.

● Het heeft het gebruik van chemische of andere voorbehoedsmiddelen gezien als iets dat ieder voor zich dient uit te maken, inplaats van gehoorzaamheid te prediken aan de pauselijke herbevestiging van het verbod op dergelijke middelen.

● Het heeft experimenten goedgekeurd op het gebied van gezamenlijke oecumenische diensten met protestanten en joden die de grenzen door het Vaticaan gesteld verre overschreden hebben.

● Het heeft de uitgave van een nieuwe katechismus voor volwassenen goedgekeurd, die een uitleg van de Eucharistie geeft — het centrale mysterie van de Roomse kerk — die uitdrukkelijk weerlegd was geworden door paus Paulus in zijn encycliek „Mysterium Fidei” van september 1965.

Kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders achten het onwaarschijnlijk dat óf de Paus óf de Nederlandse bisschoppen dit geschil zo ver door zullen drijven dat het een uitgesproken breuk wordt. Zij zien de laatste uitdaging aan het adres van het pauselijk gezag als een belangrijke mijlpaal in de reeks veranderingen die deze Kerk in de afgelopen paar jaar over de gehele wereld ondergaan heeft.

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK**

De hele wereld heeft vandaag een stem nodig, die vrijuit spreekt, met volstrekte autoriteit, en de **OPLOSSINGEN** voor de problemen van de mensheid heeft. De Echte Waarheid IS die stem. Maar hoe komt het dat *wij* de antwoorden weten? In zijn persoonlijk gesprek van deze maand zet de heer Armstrong uiteen op welke ongewone wijze hij er achter kwam hoe de problemen van de mensheid opgelost zullen worden. Zie pagina 3.

★ **DE MODERNE ROMEINEN**

Amerika is, ondanks haar ontzagwekkende militaire macht, in verwarring omtrent haar doelstellingen. Het recente „Vietnam Moratorium” bewijst dit. Ook Englands zon is ondergegaan. Wat was de aanleiding van het kwijnen van de macht en het prestige van deze twee Engelssprekende machten? Dit vierde artikel in onze serie geeft de verklaring. Zie pagina 5.

★ **FOTO-SERIE OVER NOORD-IERLAND**

Tijdens de afgelopen zomer zijn scherp tegen elkaar gestelde religieuze groeperingen de straat opgetrokken om in bloedige ongeregelheden met de politie en het leger slaags te raken. Katholieken en Protestanten vochten het uit met stenen, benzinebommen, stokken, vuisten — en zelfs met vuurwapens. Gebeurde het allemaal **IN JEZUS' NAAM**? Zie pagina 9.

★ **HET GEHEIM VAN EEN GELUKKIG GEZIN**

Waarom mislukken gezinnen? Waardoor raken tieners verward in verdovende middelen, verboden sex en andere situaties, die hun leven ruïneren? Hier vindt u **DRIE** belangrijke methodes om te voorkomen dat zo'n tragedie zich in UW gezin zal voordoen. Zie pagina 12 .

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN**

Zie pagina 19.